

Черна дата и бяло петно в учебниците по история

ТЪЖНИ РЕКОРДИ НА СЪВЕТСКАТА ВОЙНА СРЕЩУ БЪЛГАРИЯ

На 5 септември т. г. се навършиха 73 години от началото на последната война срещу нашата страна. Тя е обявена от Съветския съюз напълно официално, чрез Нота на съветското правителство, съгласно политическите и дипломатическите традиции, правила и процедури.

В НКИД (Народен комисариат по външните работи) в Москва е поканен българският пълномощен министър (посланик) Иван Стаменов, за да му бъде връчена нотата. На следващия ден, 6 септември 1944 г., по негова молба в Министерския съвет е приет завеждащият съветското посолство в България Дмитрий Яковлев (Федечкин). Приема го министър-председателят Константин

Муравиев, който изпълнява и длъжността министър на външните работи на Царство България. Заедно със свой служител съветският дипломат връчва Нотата на съветското правителство за обявяване на война срещу България.

Министър-председателят незабавно свиква заседание на Министерския съвет, където е взето решение да бъде установен контакт със съветската мисия и да бъде предадена готовността на българското правителство да получи от съветското правителство условията за примирие.

Още същата нощ главният секретар на Министерството на външните работи и директорът на политическия отдел Константин Сарафов посещават Дмитрий Яковлев. Те заявяват, че българското правителство е скъсало дипломатическите си отношения с Германия и моли съветското правителство за примирие.

Популярна снимка, представляваща доказан фалшификат: танковете Т-34 кой знае защо пристигат от запад към изток точно на 9 септември 1944 г. Всъщност съветски войски влизат в София на 15 септември.

Съветските дипломати подготвят "депеша" до председателя на НКВД Вячеслав Молотов, която е шифрирана и незабавно предадена по радиостанцията на посолството. В отговор на молбата на българското правителство на 7 септември ТАСС публикува комюнике на Информационното бюро на НКВД във връзка със скъсването на дипломатическите отношения между Съветския съюз и Царство България. В документа е направен преглед на размяната на нотите между двете правителства.

Същия ден българското правителство официално съобщава, че скъсва дипломатическите си отношения с Германия и ѝ обявява война с решение, влизащо в сила в 18 ч. на 8 септември.

Съветският съюз не приема молбата на българското правителство да предостави условия за примирие и по заповед на Върховното командване до щаба на Трети украински фронт неговите войски започват военните действия срещу страната ни. Под ръководството на командващия Трети украински фронт армейски генерал Фьодор Толбухин на 8 септември е извършен въздушен и военноморски десант.

Съветската агресия срещу Царство България е реализирана под формата на мирна окупация. Липсата на съпротива от българска страна предизвиква доклад от 3-и украински фронт до Върховното командване, което издава заповед военните действия на територията на Царство България да бъдат прекратени в 23 ч. на 9 септември.

Шумкарите-масови убийци идват на власт върху щиковете на Червената армия

Вече 73 години у нас и в чужбина учени, политици, журналисти и множество пишещи хора старателно избягват обсъждането и дори споменаването на поредицата очебийни исторически, политически и военни курioзи, станали през онези трагични дни.

България е единствената държава, на която СССР обявява война през периода на Германно-Съветската война.

Царство България е единствената от смятаните за славянски страни, на която СССР обявява война не само през периода на Германо-Съветската война, но и през целия период на Втората световна война.

Нашата страна е единствената, на която СССР обявява война през целия период на съществуването си: от 31 декември 1922 г. до разпадането през октомври 1993 г.

Нашата страна е единствената източно-православна държава, на която СССР обявява война.

Последиците от съветската агресия срещу българската държава и българския народ са известни както на хората, така и на комунистите. Но те продължават да бъдат интерпретирани по коренно различен начин. Понеже става въпрос за война, при това последната война в историята на страната ни, напълно необяснимо е защо държавният глава, Министерският съвет и Министерството на отбраната на Република България не изразяват официална позиция за Съветско-Българската война.

Терасата на Морските бани при централния мост, 1932 г. THE TERRACE OF THE SEA BATHS NEAR THE CENTRAL BRIDGE, 1932

Варна, 1932 г. Терасата на Централни морски бани.

Близо 30 години след прекратяването на „строителството на комунизма“ в Съветския съюз и в Народна република България никой както у нас, така и в Русия не предоставя достоверна, компетентна и обективна трактовка на събитията от посочения период, подкрепена с автентични български и съветски документи.

Още по-смушаващо е, че българските военнослужещи (кадрови и от резерва) също не повдигат въпроса за Съветско-Българската война. Днешните генерали, офицери, сержанти и войници не изучават тази война, не изследват причините за нейното обявяване, знаят твърде малко за българо-съветските отношения както през Втората световна война, така и от самото им възстановяване през юли 1934 г. от правителството на Кимон Георгиев.

Съветско-Българската война е пълен абсурд, непознат в световната история. България не води, нито е изразявала намерения да води антисъветска политика по време на цялата Втора световна война. Царство България не променя своето отношение към СССР нито когато той е съюзник на Германия, нито когато двете държави са противници. Този категоричен неутралитет е съпроводен с безплатна издръжка на съветското посолство в България до самия 5 септември 1944 г. На целия персонал на Съветската легация в България са осигурявани пълна безопасност, храна, електричество, вода, гориво, отопление и битови удобства. Съветските дипломати са движат напълно необезпокоявани, а посолството води пълноценен обществен и дипломатически живот: дава приеми и коктейли, извършва консултации и др.

Днес путинските идеолози и българските им подизпълнители не искат да се споменава за съвместния парад на Червената армия и на Вермахта в Брест-Литовск през септември 1939 г., след окупацията на Полша.

И точно на тази държава, демонстрирала липса на агресивни помисли и поддържала дипломатически отношения по време на най-трудните за Сталиновия режим години, СССР обявява война.

Какво става след започването на военните действия е всеизвестно: в условията на съветска окупация е извършен държавен преврат, който поставя на власт просъветско правителство, ръководено директно от Москва. СССР подписва примирие с новото ОФ-правителство, на което не е обявявал война. Това е правен и политически абсурд, напълно непознат до днес. Де факто излиза, че Съветският съюз е обявил война на две напълно различни по политика и по цели правителства: кабинета на Константин Муравиев и правителството на Кимон Георгиев.

Какво следва? СССР включва в състава на своите войски обединения (армии) от окупираното Царство България, без да бъде подписан някакъв държавно-правен документ. Всъщност подобен документ не би бил възможен, защото окупирана страна няма юридическо основание да приема такива държавни актове.

Абсурдите продължават с оперативния статус на българските войски: те не изпълняват задачи за защита на своята (окупирана) държава, а на държавата-окупатор СССР. Командването на българските войски е пряко подчинено на 3-и украински фронт. Подобни действия не е предприемала нито една друга държава по отношение на окупирана от нея страна.

Черната дата 5 септември 1944 г. най-често е премълчавана или споменавана набързо от политици, висши държавни служители и учени. С което Република България демонстрира пренебрежение към собствената си история. Тази дата има еднозначна стойност за България и българския народ, както датата 22 юни 1941 г. е врязана дълбоко в историческата памет на народите от бившия СССР, на днешна Русия и на руската нация.

Крайно време е да запълним бялото петно с неоспорими факти и с честен и безкомпромисен анализ. Иначе фалшифицираната ни история ще продължи да трови младите поколения.

Ангел Живков